

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **R. A. M. A. B.**
zastoupen advokátem Mgr. Umarem Switatem
sídlem Dědinova 2011/19, 148 00 Praha

proti
žalované: **Policie České republiky**
Krajské ředitelství policie Pardubického kraje
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Opočíněk 57, 530 02 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2022, č. j. KRPE-66309-59/ČJ-2022-170022-SV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce, jenž se sám označil jako občan Egyptské arabské republiky, byl dne 22. 7. 2022 ve skupině s dalšími osobami zadržen Policií ČR z důvodu nelegálního vstupu a pobytu na území České republiky. Byl bez cestovního dokladu, následně byl policií zajištěn.
2. Nyní projednávanou žalobou napadl žalobce shora označené rozhodnutí, kterým žalovaná rozhodla podle § 124 odst. 3 ve spojení s § 125 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), o prodloužení jeho zajištění za účelem správního vyhoštění o 60 dnů. Původně byl žalobce zajištěn na základě rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2022, č. j. KRPE-66309-25/ČJ-2022-170022-SV (dále jen „*rozhodnutí o zajištění*“), doba zajištění byla stanovena na 60 dní od okamžiku omezení osobní svobody, ke kterému došlo 22. 7. 2022. Nyní napadeným rozhodnutím byla doba zajištění prodloužena o dalších 60 dnů. Celkem tak doba zajištění činí 120 dní.

II. Žalobní body

3. Žalobce v žalobě navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Napadené rozhodnutí je nezákonné, protože nejsou splněny podmínky, stanovené v § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Tvrzení žalované o probíhajících úkonech směřujících k ověření totožnosti žalobce a vyhotovení náhradního cestovního dokladu jsou nepřezkoumatelná. Žalovaná řádně nezkoumala, zda trvají důvody zajištění a zda nastaly nové skutečnosti, které by odůvodnily uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců. Tvrzení žalované, že by žalobce nemohl složit dostatečnou finanční záruku, nemá oporu ve spise. Žalovaná finanční možnosti žalobce nezkoumala, rovněž proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Dále žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života. Vyjádřil také pochybnosti ohledně splnění poučovací povinnosti dle § 126 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že v napadeném rozhodnutí popsala provedené úkony, které řádně dokládá protokolací a úředními záznamy do spisu. Není však smyslem do odůvodnění rozhodnutí každý úkon výslovně přepisovat. Žalovaná nemůže nijak ovlivnit činnost jiných orgánů, na jejichž činnosti je po celou dobu vedení řízení závislá. Zásadní je, aby realizace vyhoštění byla alespoň potenciálně možná, což splněno je. Ze spisu vyplývá, že žalovaná průběžně hovoří s konkrétní oprávněnou osobou z Ředitelství služby cizinecké policie. Žalobce v průběhu zajištění nesdělil žalované, že by se jeho finanční situace změnila. Žalovaná dále zdůraznila, že trvá vážné nebezpečí útěku žalobce, což je samo o sobě důvodem pro pokračování v zajištění. Závěrem žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Přezkum věci soudem

5. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního,

v rozhodném znění (dále jen „s.ř.s.“). Ve věci rozhodl za splnění podmínek § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez nařízení ústního jednání.

6. Žaloba není důvodná.
7. Podle § 123b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců platí, že *zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území je složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území.*
8. Podle § 123b odst. 5 zákona o pobytu cizinců platí, že *policie zvláštní opatření za účelem vycestování neuloží, jde-li o nezletilého cizince bez doprovodu nebo o cizince, u nějž je zjevné, že má v úmyslu neoprávněně vstoupit na území jiného smluvního státu.*
9. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců platí, že *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
10. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
11. Podle § 125 odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců platí, že *doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.*
12. Podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců platí, že *policie je oprávněna prodloužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 větě první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.*
13. Na základě obsahu správního spisu soud uvádí, že žalobce byl dne 22. 7. 2022 kontrolován hlídkou Policie ČR v rámci pobytové kontroly v obci Břeclav, přičemž nedisponoval žádným vízem ani dokladem totožnosti, šetřením v dostupných informačních systémech nebylo zjištěno, že by k pobytu na území ČR disponoval platným oprávněním k pobytu. Ani v systému AFIS a EUODAC nebyla poté zjištěna žádná shoda. Žalovaná tedy dne 23. 7. 2022 zahájila řízení ve věci správního vyhoštění žalobce, téhož dne byl žalobce jako účastník tohoto řízení žalovanou vyslechnut. Během výsledku sice obdržela žalovaná prostřednictvím aplikace WhatsApp nafocený rodný list a ID strany cestovního pasu žalobce, ten však při svém výsledku sdělil, že cestovní pas již dříve roztrhal a vyhodil. Na

základě těchto skutečností žalovaná vydala téhož dne rozhodnutí o zajištění žalobce. V rámci úkonů spojených s vyhoštěním žalobce zahájila žalovaná prostřednictvím Ředitelství služby cizinecké policie úkony směřující k ověření totožnosti žalobce včetně úkonů potřebných pro vydání náhradního cestovního dokladu, což je nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění. Vzhledem ke stále probíhajícím úkonům s tím souvisejícím vydala žalovaná napadené rozhodnutí.

14. Postup žalované lze dle obsahu správního spisu ve stručnosti popsat následovně:

- dne 23. 7. 2022 bylo vydáno rozhodnutí o zajištění, toto rozhodnutí napadl žalobce u zdejšího soudu žalobou, která byla rozsudkem ze dne 8. 9. 2022, č. j. 52 A 53/2022-28, zamítnuta,
- dne 23. 7. 2022 požádala žalovaná Ředitelství služby cizinecké policie o zjištění totožnosti a zajištění cestovního dokladu, požádala též Ministerstvo vnitra – Odbor azylové a migrační politiky o závazné stanovisko k existenci důvodů znemožňujících vycestování cizince,
- dne 28. 7. 2022 obdržela žalovaná kladné závazné stanovisko Ministerstva vnitra k možnosti vycestování žalobce,
- dne 9. 8. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, k tomuto dni nebyla dosud vyřízena žádost o zjištění totožnosti cizince a zajištění cestovního dokladu, žalovaná také provedla prověrku v dostupných informačních systémech Policie ČR, kterou nebyly zjištěny žádné nové informace oproti prověrce ze dne 23. 7. 2022,
- dne 12. 8. 2022 bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění,
- dne 5. 9. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, opětovnou lustrací v informačních systémech Policie ČR bylo zjištěno, že dosud nebyla totožnost žalobce ověřena; téhož dne sdělilo žalované Ředitelství služby cizinecké policie, že dne 11. 8. 2022 proběhla konzulární návštěva a pohovor u žalobce a téhož dne byly zaslány potřebné dokumenty konzulem do Egyptské arabské republiky za účelem ověření totožnosti a vyhotovení náhradního cestovního dokladu, totožnost však dosud ověřena nebyla a náhradní cestovní doklad nebyl vyhotoven,
- dne 14. 9. 2022 vydala žalovaná napadené rozhodnutí.

15. Soud předně konstatuje, že v projednávané věci nebyla žalovaná povinna zkoumat a v napadeném rozhodnutí odůvodnit naplnění podmínek stanovených v § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Jak totiž žalovaná správně na str. 4 napadeného rozhodnutí uvedla, tvoří napadené rozhodnutí a rozhodnutí o zajištění z hlediska celkové maximální doby zajištění 180 dnů dle § 125 odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců jeden celek. Tutu maximální dobu je pak policie dle § 125 odst. 2 zákona o pobytu cizinců oprávněna prodloužit za splnění tam uvedených podmínek. V souzené věci celková doba zajištění činí po vydání napadeného rozhodnutí 120 dnů. Pro prodloužení doby zajištění, stanovené rozhodnutím o zajištění, proto bylo třeba, aby byla splněna podmínka uvedená v § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, že prodloužení doby zajištění je nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění.

16. Pokud tedy v důsledku rozhodnutí o prodloužení doby zajištění celková doba zajištění cizince, počítaná od okamžiku omezení osobní svobody cizince, nepřekročí 180 dnů, musí odůvodnění takového rozhodnutí obsahovat především úvahu, jaké kroky směřující k vyhoštění správní orgán dosud učinil a z jakého důvodu nebylo dosud možné vyhoštění realizovat. Předpokladem prodloužení zajištění je skutečnost, že vyhoštění bude alespoň potenciálně možné. Proto musí správní orgán uvážit zejména o skutečnostech, které vyšly v průběhu jeho činnosti směřující k vyhoštění cizince najevo a které by mohly zakládat důvodnou obavu, že účelu zajištění nebude možné dosáhnout [srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010-150].
17. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 Azs 283/2015-62, shledal rozhodnutí o prodloužení doby zajištění, nepřesahující v důsledku rozhodnutí o prodloužení 180 dnů, zákonným za situace, kdy rozhodnutí o prodloužení doby zajištění bylo vydáno z důvodu průtahů při obstarávání náhradních cestovních dokladů. Žalovaná totiž nebyla při realizaci stěžovatelova správního vyhoštění pasivní a zdržení při jeho realizaci bylo způsobeno výlučně pasivitou orgánů jeho země původu v kombinaci s tím, že sám stěžovatel cestoval bez cestovních dokladů. Nejvyšší správní soud konstatoval, že tyto dvě skutečnosti nelze klást k tíži žalované a v dané situaci nezakládají nezákonnost jejího rozhodnutí o prodloužení doby zajištění.
18. Soud považuje za podstatné následující. Z obsahu správního spisu vyplývá, že realizace správního vyhoštění není *a priori* vyloučena, pouze je pozdržena nutnými administrativními úkony. Vyhoštění žalobce proto potenciálně možné je. K realizaci správního vyhoštění je třeba žalobci obstarat náhradní cestovní doklad, neboť žalobce se při svém zadržení žádným dokladem neprokázal. Je tedy třeba ověřit totožnost žalobce cestou Ředitelství služby cizinecké policie, neboť prozatím se vychází pouze z jím udané totožnosti. Do vydání napadeného rozhodnutí se však žalované náhradní cestovní doklad obstarat nepodařilo, nebylo tedy možné vyhoštění realizovat.
19. Ze správního spisu je patrné, že žalovaná průběžně zjišťovala, zda a jak věc dále postupuje a zda nadále trvají důvody zajištění. Je skutečností, že ve správním spisu jsou ke zjišťování trvání důvodů zajištění obsaženy především úřední záznamy žalované (viz popis pod bodem 14 shora), toto je pak zčásti zmíněno i v napadeném rozhodnutí. Soud má takový postup v dané věci za přijatelný. Ze správního spisu i napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná zaslala Ředitelství služby cizinecké policie žádost o zjištění totožnosti žalobce. Ředitelství služby cizinecké policie po proběhlém pohovoru u žalobce zajistilo zaslání potřebných dokumentů do Egyptské arabské republiky za účelem ověření totožnosti a vyhotovení náhradního cestovního dokladu, žalovaná však ke dni vydání napadeného rozhodnutí podklady, nezbytné k ověření totožnosti žalobce, neobdržela.
20. Ze správního spisu dále vyplývá, že do Egyptské arabské republiky byly podklady k ověření totožnosti zaslány již dne 11. 8. 2022, tj. více jak měsíc před vydáním napadeného rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že důvod, pro který nebylo v době zajištění dle rozhodnutí o zajištění možné vyhoštění realizovat, nespočívá v pasivitě žalované, nýbrž v důvodech na straně Egyptské arabské republiky. Pro úplnost pak soud konstatuje, že podmínkou pro prodloužení doby zajištění není, aby na straně třetí země docházelo k posunu ve vyřízení věci, žalovaná tedy nebyla povinna takovou skutečnost prokázat, jak tvrdí žalobce.

21. Žalovaná shora uvedené skutečnosti, pro které by nebylo možné vyhoštění v době stanovené rozhodnutím o zajištění realizovat, a tedy naplnit účel zajištění, náležitě popsala na str. 2 až 3 napadeného rozhodnutí. Odůvodnila nezbytnost zajištění náhradního cestovního dokladu a přihlédla také k předpokládané době trvání vyřízení žádosti ze strany orgánů Egyptské arabské republiky. Z téže části napadeného rozhodnutí plyne, že realizace správního vyhoštění bude v prodloužené době potenciálně možná. Jak bylo výše uvedeno, žalovaná dostatečně popsala také úkony, které doposud učinila za účelem ověření totožnosti žalobce. Je třeba upozornit na to, že odůvodnění rozhodnutí o prodloužení doby zajištění nemusí obsahovat zcela detailní popis činěných kroků správního orgánu spolu s detailními průkazy činnosti. Napadené rozhodnutí tedy v tomto ohledu není nepřezkoumatelné.
22. K námitce žalobce týkající se případného uložení zvláštního opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců soud uvádí následující.
23. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že sice uložení zvláštních opatření musí být upřednostněno před zajištěním, nicméně uložení zvláštní opatření musí být skutečně účinná. Cizinec musí být schopen splnit povinnosti plynoucí ze zvláštního opatření a nesmí existovat důvodná obava, že by uložením zvláštního opatření byl ohrožen výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Předpokládá se, že cizinec bude při realizaci tohoto opatření se správními orgány spolupracovat a případnému výkonu správního vyhoštění se nebude vyhýbat. Jestliže zde existují skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec bude případný výkon správního vyhoštění mařit, nelze ke zvláštnímu opatření přistoupit (srov. např. rozsudky NSS ze dne 5. 3. 2014, č. j. 3 As 104/2013-28, a ze dne 15. 2. 2017, č. j. 10 Azs 283/2016-31).
24. Jak plyne již ze shora uvedeného, žalovaná po vydání rozhodnutí o zajištění zkoumala, zda důvody zajištění trvají. Žádná změna ve zjištěných skutečnostech nebyla žalovanou zjištěna, stejně tak jako nevyšly najevo jakékoli skutečnosti, pro něž by byly naplněny podmínky pro uložení některého ze zvláštních opatření, vyjmenovaných v ust. § 123b zákona o pobytu cizinců. To také žalovaná popsala na str. 3 napadeného rozhodnutí.
25. Ve věci není sporu o tom, že žalobce žádným cestovním dokladem, vízem či povolením k pobytu nejen pro ČR, ale ani pro Schengenský prostor, nedisponoval. Žalobce nelegálně cestoval přes území ČR, patrně se vyhnul kontrole na vnější hranici Schengenského prostoru. Z ničeho nevyplývá, že by na území ČR bylo osoby, která by byla ochotna či schopna žalobci poskytnout dostatečné zázemí. Z výpovědi žalobce a také z jeho vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění se naopak podává, že by po propuštění ze zajištění (nelegálně) směřoval na území Spolkové republiky Německo. Vzhledem k tomu se tvrzení žalobce o tom, že by se po propuštění ze zajištění zdržoval na kontaktní adrese svého advokáta a do 3 dnů sdělil svoji novou adresu v ČR, neprodleně si zajistil cestovní doklad a pravidelně se osobně dostavoval ve stanovené lhůtě k policejnímu orgánu, nejví jako přesvědčivé, zároveň jde o tvrzení nekonkrétní. Soud má proto za to, že je zde důvodná obava, že by žalobce se správními orgány nespolečupracoval a správnímu vyhoštění se vyhýbal. Již s ohledem na to podmínky pro uložení zvláštního opatření nebyly v případě žalobce naplněny. Ze správního spisu je zjevné, že žalobce má v úmyslu neoprávněně vstoupit na území jiného státu, což je důvod pro neudělení zvláštního opatření předvídaný v § 123b odst. 5 zákona o pobytu cizinců.

26. Soud konstatuje, že žalovaná se v napadeném rozhodnutí náležitě vypořádala s otázkou finanční situace žalobce, ani v tomto ohledu tedy není napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí na str. 3 zabývala různými alternativami zdrojů finančních prostředků žalobce, které by mohly v obecné rovině přicházet v úvahu (pracovní možnosti žalobce, poskytnutí finančních prostředků jinými osobami), žádnou z těchto alternativ však neposoudila jako možnou. Soud se s tímto závěrem žalované ztotožňuje a shrnuje, že skutečnosti patrné ze správního spisu nenasvědčují tomu, že by žalobce disponoval finančními prostředky ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním nebo jimi disponovat mohl, když při zadržení měl u sebe pouze 2 bankovky o hodnotě 10 Euro, v rámci své výpovědi sdělil, že veškeré peníze, které u sebe měl, utratil, matka ani otec mu ze Sýrie nemohou žádné finanční prostředky zaslat. Poté nebyly žádné skutečnosti nasvědčující jiné finanční situaci žalobce a možnostem získání finančních prostředků zjištěny a žalobce ani žádné skutečnosti ohledně své finanční situace žalované nesdělil. Ze samotné skutečnosti, že je žalobce zastoupen advokátem, nevyplývá, že má prokazatelně dostatek finančních prostředků ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním, a to i kdyby mu byly právní služby jeho právním zástupcem poskytovány za úplatu.
27. K námitce žalobce týkající se nepřiměřenosti zásahu napadeným rozhodnutím do jeho soukromého a rodinného života soud uvádí, že se ztotožňuje se závěry žalované, která tuto otázku vyhodnotila na str. 3 až 4 napadeného rozhodnutí. Lze shrnout, že žalobce je zdravý, ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl ve věku 25 let, na území ČR nemá žádné rodinné, sociální ani kulturní vazby, které by mohly být překážkou jeho dalšího zajištění v zařízení pro zajištění cizinců, stejně tak jako neexistují jiné překážky, které by dalšímu zajištění a budoucí realizaci správního vyhoštění bránily. Napadené rozhodnutí tedy nepředstavuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobce a k porušení čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod v důsledku napadeného rozhodnutí nedošlo.
28. Pokud pak jde o pochybnosti žalobce ohledně splnění poučovací povinnosti žalované dle § 126 písm. b) zákona o pobytu cizinců, soud uvádí, že napadené rozhodnutí obsahuje poučení o právu žalobce podat žádost policii o propuštění ze zařízení a také o právu žalobce podat proti rozhodnutí o zajištění a proti rozhodnutí o prodloužení doby zajištění žalobu ve správním soudnictví. Napadené rozhodnutí si žalobce převzal osobně dne 14. 9. 2022, čemuž byl přítomen tlumočnick arabského jazyka. Žalobce následně žalobu proti napadenému rozhodnutí podal. Není proto důvod pochybovat o tom, že žalobce byl ve smyslu § 126 písm. b) zákona o pobytu cizinců náležitě poučen.

V. Závěr a náklady řízení

29. Soud z výše uvedených důvodů shledal námitky uplatněné žalobcem nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
30. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalované, které by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 24. říjen 2022

Jaroslav Vávra v. r.
soudce